542

பாசம்

i. ஹர்ஷப் பேரரசு

ii. சீன யாத்திரிகன்

அ. மு பரமசிவானந்தம், M. A. M. Litt.
தமிழ்க்கலை இல்லம், சென்னை-30.

தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம்
சென்னை-30.

உரிமைப் பதிப்பு 1955 விலை 1-12-0

முன்னுரை

பாசம்: இது ஒரு தனி மனிதன் உடைமையன்று; எல்லாருக்கும் பொது. ஏன்?—எல்லா உயிர்களுக்கும் பொது என்றுகூடச் சொல்லலாம். ஓரறிவுயிராகிய புல் மரம் தொடங்கி, ஆறறிவுடைய மனிதன் வரையில் இப் பாசம் பற்றி நிற்கின்றது.

பாசம் கால எல்லையைக் கடந்தது. உலகம் தோன்றிய அந்தநாள் தொட்டு-மரத்தைப்பற்றிக் கொடி படர ஆரம்பித்த அந்த நெடுந்தொலை நாள் முதல்-மனிதனாகிய ஆதாம் ஏவாளைப் பாசத்தால் நோக்கிப் பற்றிய அந்த நாள் முதல்-ஏன் அதற்கு முன் உலகில் உயிரினம் உண்டான அந்தக் காலம் முதல்-பாசம் வாழ்ந்துதான் வருகின்றது. உலகம் உள்ளளவும் இப்பாச உணர்ச்சி மறையாது-மடியாது-மங்கி உருக்குலையாது.

பாசம் என்பதுதான் என்ன? அது உள்ளத்து உணர்வா? உடல் தோற்றமா? இரண்டும் கலந்ததா? அல்லது உதட்டு வேதாந்தமா? இன்றைக்கு மனிதன் உள்ளத்தை விட்டுவிட்டு உதட்டளவில் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டான் என்பது உண்மைதான். ஆனால் பாசம் அந்த வரண்ட பாலையிலும் தொலைவில் தோன்றும் ஊற்று நீரெனப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது. நேரிய முறையில் மட்டுமன்று; மாறுபட்ட முறையிலும் கூட.

இந்திய நாட்டுக்கு ரஷ்யத் தலைவர்கள் வந்து ‘கோவா’ இந்திய நாட்டுப் பகுதியே என்று கூறியதும் போர்ச்சுக்கல்லிடம் அமெரிக்காவுக்குத் திடீரெனப் பாசம் உண்டாகும் நாகரிக நாளில் நாம் வாழ்கின்றோம். யாரும் இதுபற்றிக் கேட்காத முன்பே தானே திடீரெனக் கொண்ட பாசத்தின் காரணமாக அமெரிக்க ‘டல்லஸ்’

'போர்ச்சுகல் ராஜதானி கோவா' என்று கூட்டறிக்கை விடுகிறார் போர்ச்சுக்கல்லாருடன். ஆம்! இதுவும் பாசம் தானே என்ற கேள்வி எழுகின்றதல்லவா? இல்லை என்று யார் சொன்னது? இந்தப் பாசம் தன் பகைவன் மேல் கொண்ட பொறாமையின் காரணமாகப் பூத்ததுதானே! இதையும் இன்று பாசமென்றுதான் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் பாசம் அத்தகையதன்று. சமய சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்பத் திடீரெனத் தோன்றி, கானல் நீராய்க் கழிந்தொழிவதன்று. பாசம் உதட்டில் உதிப்பதாகாது. உள்ளத்து ஒளிர வேண்டிய ஒன்று அது. அது காலம் இடையிட்டும், நாடிடையிட்டும் நடந்து சென்று பற்றுவது. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய சங்க இலங்கியங்களைப் பற்றுடன் படிக்கின்றோமே எதனால்? தேவார திருவாசகங்களைச் சைவர்கள் கண்ணெனப் போற்றுகின்ற காரணம் என்ன? உயிரைக் கொடுத்தும் நாட்டுக்கு உரிமை வாங்கித் தந்த தலைவர்களை நமது தலைமுறையில் கண்டோமே, அவர்தம் தியாகம் எதனால் ஏற்பட்டது? எங்கோ பிறந்து, எதையோ தாய் மொழியாகக் கொண்டும் போப் தன்னைத் தமிழ் மாணவனாகக் குறிக்கச் சொன்னது எது பற்றி? நம்மொடு தொடர்பில்லாவிட்டாலும் ஒரு சிலரை மற்றவர் பழித்துரைக்கும் போது நம்மையுமறியாமல் சினங் கொள்கிறோமே அச் செயல் ஏன் ஏற்படவேண்டும்? நம் மொழியும் நாடும் வானிலும் மேம்பட்டன எனப் புலவர்கள் பராட்டுகின்றார்களே அதன் காரணம் என்ன? 'காக்கை குருவி எங்கள் சாதி, நீள் கடலும் மலையும் எக்கள் கூட்டம்' என்று எக்காளமிட்டுப் பாட்டிசைக்கின்றானே புலவன் அது எதன் வழி ஏற்பட்ட ஒன்று? பிறந்த குஞ்சுகளையும் இட்ட முட்டைகளையும் பரிவோடு பறவைகள் பாதுகாக்கின்றனவே ஏன்? பெற்றெடுத்த கன்றினைப் பரிவுடன் நோக்கி, மற்றவர் தொட்டாலும் முட்டி விலக்கிப் பால்

சொரியும் பசுவின் நிலை எதைக் காட்டுகின்றது? மக்களைக் கொல்லும் புலி முதலிய கொடிய விலங்குகளும் தத்தம் குழந்தைகளாகிய குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டி வளர்க்கின்றனவே அதன் அடிப்படைதான் என்ன? இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ கேள்விகளை அடுக்கலாம். எல்லாவற்றிக்கும் ஒரே பதில்தான். ஆம்! அது தான் பாசம்—பாசம்—பாசம் என்பது. அப் பாசத்தால்தானே வையகம் இன்னும் வாழ்கின்றது. பாசம் இன்றேல் கூட்டு வாழ்க்கை யேது? கூட்டு வாழ்வு இன்றேல் உயிரினம் இத்துணை வகையில் வளர முடியாதே! மனிதன்தான் எப்படி இந்த ஒன்றிய சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும்?

இந்தப் பாசம் பலவகையால் பெயர் பெறுகின்றது. பெரியோர் சிறியோரிடம் செலுத்தும் நல்ல பாசத்தை அருள் என்றும் தயவு என்றும் அன்பு என்றும் கூறுகின்றோம். சிறியோர் பெரியோரிடம் செலுத்தும் பாசத்தைப் பக்தி என்கிறோம். ஒத்தாரிடம்சென்று பற்றும் பாசத்தை நட்பு என்று கொள்கின்றோம். எனவே, பாசம் பல வகைகளில் உயிர்ப் பொருள்களைப் பற்றிக்கொள்கின்றது. இப்பாசத்தால் ஒருசிலர் தம் வாழ்வையே தியாகம் செய்து கொள்கின்றனர். தம் கடமை, கொள்கை முதலிய வற்றையும்கூடத் துறந்து பாசத்தின் வழிச்செல்லுகின்றனர். தமிழ் நாட்டுச் சமய நெறி போற்றிய திருநாவுக்கரசையும் அவர் தமக்கையராம் திலகவதியாரையும் அறியாதார் யார்! திலகவதியார் கணவன் மாண்டதும் உயிர்விடத் துணிந்தார். எனினும் அத் தம்பியார் தான் இறந்தால் உடன் இறப்பதாகக் கூறினமையால் தம்பியார் பொருட்டுத் தாம் கொண்ட கொள்கையை விடுத்தும் பாசம்பற்ற, அத்தயவுளத்தால் வாழ்ந்தார்.

‘தம்பியா உளராக வேண்டுமென வைத்த தயா
உம்பர் உலகு அடைய உறும் நிலைவிலக்க உயிர் தாங்கி

அம்பொன் மணிநூல் தாங்காது அனைத்துயிர்க்கும்
அருள்தாங்கி
இம்பர் மனைத் தவம் புரிந்து திலகவதியார் இருந்தார்'

என்று அழகாக அவர்கொண்ட பாசத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர் சேக்கிழார்.

இந்த நூலினும் அவ்வாறு பாசத்தால் பற்றப்பட்ட மங்கை நல்லார் ஒருவர் வருகின்றார். ஹர்ஷச் சக்ரவர்த்தியின் உடன் பிறந்தவராகிய ராஜ்யஸ்ரீ கணவன் மறைந்த பின் இறக்க முடிவு செய்தும், தன் உடன் பிறந்தவரின் வேண்டுகோளினால் உலகில் வாழ்ந்து புத்தருடைய பொன் மொழியைப் பரப்பி நின்றார். இந்நூலில் பாசம் பற்றிய இரு வரலாறுகள் நாடக வடிவில் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டும் ஹர்ஷனுடன் தொடர்புடையன. ஒன்று குடும்பப் பாசம்; மற்றொன்று சமயப் பாசம். இரண்டும் பௌத்த சமய அடிப்படையில் அமைவன. இரண்டும் வரலாற்று வாயிலாகவே அமைவன.

முதல் பகுதி ஹர்ஷப் பேரரசு கன்னோசியில் நிலைத்த வரலாற்றை விளக்குவது. அதில் குடும்பப் பாசம் பின்னிக் கிடப்பதைக் காணலாம். ஹர்ஷனும், அவன் அண்ணனும், பெற்றோரும், தங்கையும், போர் வீரரும் புத்தத் துறவிகளும் அதில் இடம் பெறுகின்றார். அனைவரும் குலம், இனம் நாடு சமயம் ஆகிய பாசங்களால் கட்டுண்டு செலுத்தப் பெறுகின்றனர். இறுதியில் அனைவரும் ஒன்றிய உணர்வினராய்ப் புத்த சமய வளர்ச்சிக்கு வழிகாணுகின்றனர்.

இரண்டாவது நாடகமோ சீனயாத்திரிகனுடையது. தனது சமயத்தின் மேற்கொண்ட தணியாப் பாசத்தால் கட்டுண்ட சீனயாத்திரிகன் யுவான்சுவாங் தன் தலைவராகிய புத்தர்பிரான் பிறந்த பொன்னாட்டைக்

காணப் புறப்பட்டுவந்த வரலாறு இது. தன் நாட்டு மன்னனும் மற்றவரும் வேண்டாம் என்று தடுத்து நிறுத்திய போதிலும், புத்தர் பிறந்த நாட்டைக் காணவேண்டுமென்ற ஒரே பேராவல் உந்த, ஒருவரும் அறியா வகையில் புறப்பட்டு வந்து, இந்த நாடு முழுவதும் சுற்றிச் சென்ற அப் புத்தத் துறவியின் வரலாற்றில் சில பகுதிகள் இங்கு நாடகமாக்கப் பெற்றுள்ளன. யுவான் சுவாங் நம் நாட்டைப் பற்றி எழுதி வைத்த பெருங் குறிப்பு அந்தக் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் நம் நாடு இருந்த நிலையை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றது. அந்த வரலாற்றையெல்லாம் அறிய வாய்ப்பளித்த அவர் செயல் எண்ணி மகிழும் அதே வேளையில், அவர் தங்கி வாழ்ந்த 'நாலந்தா' பல்கலைக் கழகம் போன்ற அறிவு நிலையங்கள் மண்மேடிட்டு மறைந்ததை எண்ண மனத்தில் வேதனையும் பிறக்கத்தான் செய்கின்றது.

யுவான்சுவாங் தமிழ் நாட்டிலேயும் வந்து சில காலம் தங்கி, இந்நாடு பற்றியும் தன் குறிப்பில் தந்துள்ளான். அவன் குறிப்பு இந்திய நாட்டு வரலாற்றில் சிறந்த இடம் பெற்றுள்ளது. அவனது சீன எழுத்தினை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத் தந்துள்ளனர் அறிஞர்கள். உயர்ந்த செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்து, முன்னோர் தழுவியிருந்த கன்பூஷியர் சமயத்திலிருந்து பௌத்தராகி, இந்நாடு வந்து, பல இன்னல்களை வழியிலும் இங்கும் அனுபவித்து, வேண்டிய குறிப்புக்களைத் தேடிப் பெற்றுப் பெரும் தொண்டாற்றிய அவர் செயலெல்லாம் அவர் புத்தரிடம் கொண்ட பெரும் பாசத்தையன்றோ விளக்குகின்றன. அவரது முயற்சி அன்றும் இன்றும் நன்கு பயன் அளித்து வருகின்றது. வேண்டாம் என்று தடுத்த சீன நாட்டு மன்னன் அவர் திரும்பியதும் அவருக்குச் செய்த சிறப்பை எண்ணின் அவரது பெருமை நன்கு விளங்காமல் போகாது.

சீன யாத்திரிகன் பரந்த பாரத நாடு முழுவதிலும்-காஷ்மீர் தொடங்கிக் கன்னித் தமிழ் நாடு வரையிலும்-சுற்றும்போது இங்கு வழங்கும் மொழிகளை எப்படி அறிந்து கொண்டானே நாமறியோம். எனினும் அவன் குறிப்பு அவன் அனைத்தையும் அறிந்ததையே காட்டுகின்றது. அவன் எத்தனை மொழிகளைப் பேசியிருப்பினும் நாம் நம் தமிழ் மொழி வழியிலேயே அவனைக் காண்போம்.

இவ்வாறு ஹர்ஷரை ஒட்டி அமைந்த இரண்டு வரலாற்று நாடகங்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. வரலாற்று முறையை ஒட்டியே இவை போன்று பல நாடகங்களும் பிறவும் வரவேண்டுமென்பது என் ஆசை. ஆம்! அதுவும் தமிழின் மேற்கொண்ட பாசத்தால்தான். அப் பாசத்தின் வழி பணியாற்ற தமிழர் உதவி உண்டு என்னும் துணிபுடையேன்.

சென்னை-30
25—12—55

அன்பன்,
அ. மு. பரமசிவானந்தம்

வரலாற்று மூலங்கள்

i. On Yuan chwang's travels in India
Thomas Watters.

ii. The pageont of India's History
Sen

iii. The university of Nalanda
D. Sankalia